

Zondagsviering 23 april 2023-Don Boscogemeenschap Kessel-Lo

Intredeliied: niet als een magische kracht

Wij openen samen de viering al biddend:

Gezegend het licht van deze morgen.

Gezegend ieder woord dat kracht geeft en bezielt.

Gezegend ieder van u, om wie je bent,

om wat ons samenbrengt,

in naam van wie wij noemen:

Vader/*Moeder*, Zoon en Geest.

Welkom: goedemorgen allemaal en welkom. Het belooft weer een dag te worden waarop we weerkundig de vier seizoenen zien passeren. Een mooie parallel met het evangelie van vandaag, waarin een draaikolk van emoties aan bod komen: verdriet, teleurstelling, koud rond het hart, terugkeren op je stappen, aangesproken worden, verwarring, inspiratie en tenslotte herkenning, hoop en geestdrift. Ja, u had het misschien al geraden. We gaan op weg naar Emmaüs.

Eerste lezing uit de Handelingen der apostelen.

Toespraak van Petrus

14 Daarop trad Petrus naar voren, samen met de elf andere apostelen, verhief zijn stem en sprak de menigte toe: 'U, Joden en inwoners van Jeruzalem, luister naar mijn woorden en neem ze ter harte. 15 Deze mensen zijn niet dronken, zoals u denkt; het is immers pas het derde uur na zonsopgang. 16 Wat hier nu gebeurt, is aangekondigd door de profeet Joël:

17 "Aan het einde der tijden, zegt God,

zal Ik mijn Geest uitgieten over al wat leeft.

Dan zullen jullie zonen en dochters profeteren,

jongeren zullen visioenen zien

en oude mensen dromen dromen.

18 Ja, over al mijn dienaren en dienaressen

zal Ik in die tijd mijn Geest uitgieten,

zodat ze zullen profeteren.

19 Ik zal wonderen doen verschijnen aan de hemel boven

en tekenen geven op de aarde beneden, bloed en vuur en rook.

20 De zon verandert in duisternis en de maan in bloed

voordat de dag van de Heer komt,

groot en ontzagwekkend.

21 Dan zal ieder die de naam van de Heer aanroept worden gered."

Lied: Door de wereld gaat een woord

Psalm 16: Een psalm die getuigt van het godsvertrouwen van David, ook al wordt de ik-figuur omringd door vreemde goden en belaagd door onzekerheid in de nacht.

Een stil gebed van David.

Behoed mij, God, ik schuil bij U.

Ik zeg tot de HEER: 'U bent mijn Heer,
mijn geluk, niemand gaat U te boven.'
Maar tot de goden in dit land,
de machten die ik zo liefhad, zeg ik:
'Wie u volgt, wacht veel verdriet.'
Ik pleng voor hen geen bloed meer,
niet langer ligt hun naam op mijn lippen.

HEER, mijn enig bezit, mijn levensbeker,
U houdt mijn lot in handen.
Een lieflijk land is voor mij uitgemeten,
ik ben verrukt van wat mij is toebedeeld.

Ik prijs de HEER die mij inzicht geeft,
zelfs in de nacht spreekt mijn geweten.
Steeds houd ik de HEER voor ogen,
met Hem aan mijn zijde wankel ik niet.

Daarom verheugt zich mijn hart en juicht mijn ziel,
mijn lichaam voelt zich veilig en beschut.
U levert mij niet over aan het dodenrijk
en laat uw trouwe dienaar het graf niet zien.
U wijst mij de weg van het leven:
overvloedige vreugde in uw nabijheid,
voor altijd een lieflijke plek aan uw zijde.

Lied: Doe ons leven in de wind

Lezing uit de eerste brief van Petrus: 1 Petr. 1,22-24

En ook in de Petrusbrief horen we een oproep tot overgave en vertrouwen.

Nu u gehoorzaam bent aan de waarheid, is uw hart gelouterd en kunt u oprecht van uw broeders en zusters houden; heb elkaar dan ook onvoorwaardelijk lief, met een zuiver hart, 23 als mensen die opnieuw zijn geboren, niet uit vergankelijk maar uit onvergankelijk zaad, door Gods levende woord, dat voor altijd standhoudt.

'De mens is als gras
en zijn schoonheid als een bloem in het veld:
het gras verdort en de bloem valt af,
maar het woord van de Heer houdt eeuwig stand.'
Dit woord is het evangelie dat u verkondigd is.

Lied: Hoe ver te gaan?

Lut: Lezing uit het evangelie volgens Lucas

Diezelfde dag gingen twee van de leerlingen op weg naar Emmaüs,
een dorp dat zestig stadië van Jeruzalem verwijderd ligt.
Ze spraken met elkaar over alles wat er was voorgevallen.
Terwijl ze zo met elkaar in gesprek waren,
kwam Jezus zelf naar hen toe en liep met hen mee,
maar hun blik werd vertroebeld, zodat ze Hem niet herkenden.
Hij vroeg hun: 'Waar lopen jullie toch over te praten?'
Daarop bleven ze somber gestemd staan.
Een van hen, die Kleopas heette, antwoordde:
'Bent U dan de enige vreemdeling in Jeruzalem die niet weet wat daar deze dagen gebeurd is?'
Jezus vroeg hun: 'Wat dan?'
Ze antwoordden: 'Wat er gebeurd is met Jezus van Nazaret,
een machtig profeet in woord en daad in de ogen van God en van het hele volk.
Onze hogepriesters en leiders hebben Hem ter dood laten veroordelen en laten kruisigen.
Wij leefden in de hoop dat Hij degene was die Israël zou bevrijden,
maar inmiddels is het de derde dag sinds dit alles gebeurd is.
Bovendien hebben enkele vrouwen uit ons midden ons in verwarring gebracht.
Toen ze vanmorgen vroeg naar het graf gingen,
vonden ze zijn lichaam daar niet
en ze kwamen vertellen dat er engelen aan hen waren verschenen, die zeiden dat Hij leeft.
Een paar van ons zijn toen ook naar het graf gegaan
en troffen het aan zoals de vrouwen hadden gezegd,
maar Jezus zagen ze niet.'
Toen zei Hij tegen hen:
'Hebben jullie dan zo weinig verstand
en zijn jullie zo traag van begrip dat jullie niet geloven in alles wat de profeten gezegd hebben? Moest
de messias al dat lijden niet ondergaan om zijn glorie binnen te gaan?'
Daarna verklaarde Hij hun wat er in al de Schriften over Hem geschreven stond,
en Hij begon bij Mozes en de Profeten.
Ze naderden het dorp waarheen ze op weg waren. Jezus deed alsof Hij verder wilde reizen. Maar ze
drongen er sterk bij Hem op aan om dat niet te doen en zeiden:
'Blijf bij ons, want het is bijna avond en de dag loopt ten einde.'
Hij ging met hen mee en bleef bij hen.
Toen Hij met hen aanlag voor de maaltijd,
nam Hij het brood, sprak het zegengebed uit,
brak het en gaf het hun.
Nu werden hun ogen geopend en herkenden ze Hem.
Maar Hij werd onttrokken aan hun blik.
Daarop zeiden ze tegen elkaar:
'Brandde ons hart niet toen Hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons ontsloot?'
Ze stonden op en gingen meteen terug naar Jeruzalem,
waar ze de elf en de anderen aantroffen, die tegen hen zeiden:
'De Heer is werkelijk uit de dood opgewekt en Hij is aan Simon verschenen!'
De twee leerlingen vertelden wat er onderweg gebeurd was
en hoe Hij zich aan hen kenbaar had gemaakt door het breken van het brood.

Duiding

Dat dit verhaal gekend staat als 'de weg naar Emmaüs' is toch vreemd, dacht ik terwijl ik deze viering aan het maken was. Zou het niet beter 'terug naar Emmaüs' of 'weg van Jeruzalem' heten. Of als je naar het einde van het verhaal, de pointe kijkt, zou het misschien beter 'toch terug naar Jeruzalem' heten. Maar misschien wilden de redactoren van deze tekst juist aangeven dat het heel menselijk (en wie weet noodzakelijk is, dat laat ik even in het midden), om terug te keren of te willen keren op je stappen na teleurstelling.

Als mens worden wij regelmatig gekwetst in en door dit leven. Wat doe je dan? Je gaat je wonden likken, je wil met rust worden gelaten, je wil even geen of maar weinig mensen zien, je wil terug naar een vertrouwde omgeving. Al te menselijk. En het laat ook zien, dat datgene wat er gebeurd is, je echt aangrijpt. Dat het iets is waar je helemaal voor ging, waar je je hoop en je leven op gericht had. Dit verhaal roept ons op om toch een open vizier te hebben. Maar kijk naar de twee mannen, ze zijn geboeid door hoe Jezus de schrift uitlegt: 'Blijf bij ons, want het is bijna avond en de dag loopt ten einde.'

Maar het is maar in het ervaren en het beleven van de maaltijd, in de handeling dat het hen duidelijk wordt wie hij is. Ervaring en beleving kun je niet forceren en niet kopen. Hoogstens kun je jezelf er proberen voor open te stellen.

Het terug op adem komen en het zien hoe en wat de kern is van het leven, vraagt tijd, vraagt overpeinzing maar vraagt ook het doorleven van gebeurtenissen. En zelfs dan duurt het even eer ze tenvolte begrijpen wat hen is overkomen: 'Brandde ons hart niet toen Hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons ontsloot?'

Tenslotte vertelt het verhaal ons hoe ze terugkeren op hun stappen en hoe wat ze beleefd hebben, bevestigd wordt door de ervaring van anderen. Iets wat we hier samen op zondag ook hopen te kunnen doen. Mag ik jullie daarom uitnodigen om samen met mij de geloofsbelijdenis uit te spreken?

Geloofsbelijdenis

Ik zal niet geloven in het recht van de sterkste,
in de taal van het eigenbelang,
in de macht der machtigen.
maar ik wil geloven
in het recht van de zwakste,
in de open hand,
in de macht van de overtuiging,
in de kracht van de liefde.
Ik durf geloven - altijd en ondanks alles -
in de nieuwe mens,
in de andere weg.
Ik durf geloven in God's eigen droom:
een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

Lut: Voorbeden met als tussenzang Groot is de wereld

Dat wij bij teleurstelling, niet te snel terugkeren op onze stappen
En ons niet terugtrekken in ons gekwetste hart.

Dat wij durven ons hart terug openstellen en speuren naar tekenen van hoop om zo onszelf en anderen
een nieuwe kans te geven.

Dat leidinggevend en met een open blik aan het roer staan en dat zij mensen die hoop aanreiken herkennen en erkennen en hun mee aan boord nemen als een baken van hoop op zoek naar drenkelingen én naar veilige oorden om aan te leggen.

Dat wijzelf de troostelozen en moedelozen durven aanspreken en dat wij met hen op weg willen gaan. Dat wij durven praten over onze eigen kwetsbaarheid en de tijd nemen om naar hun verhaal te luisteren, om samen aan tafel te zitten en daarna wegen van nieuwe hoop te gaan.

Lied: Grote goedheid God ben jij

Tafelgebed

Twee, drie of meer,
die een ander in huis,
op hun schouders nemen,
een zieke, een verarmde,
een gevluchte of verstrikte:
die zijn de Naam van God in ons midden.

Twee, drie of meer,
die hebben ingezien
dat macht en geld
geen mens tot vrede strekken,
die gaandeweg besluiten
om arm van geest te leven:
die zijn de Naam van God in ons midden.

Twee, drie of meer
die hun hart hebben gezet
op mededogen en compassie,
hun handen op breken en delen
en die zo doende al meer en meer
zichzelf uit handen geven:
die zijn de Naam van God in ons midden.

Twee, drie of meer,
die voor twee, drie of meer
een betere wereld zijn
en die dat volhouden
even stug als aanstekelijk:
die zijn de naam van God in ons midden

Onze Vader en Communie

Slotgebed

Je gaat met me voort
je zwemt voor me uit
je wijst me de steen
De bocht in de weg
De gloed van het vuur
je opent het hek
je staat in de deur

Je snijdt me het brood
je vraagt me m'n vraag
je leert mij het recht
De strijd van het volk

De wond in zijn ziel
Je waakt bij mijn angst
Je wacht tot ik slaap

Je bent zonder naam
je rekent geen dienst
je blijft aan mijn zij
De stok in de hand
Het kleed om het lijf
je bent die je bent
jij lidwoord bij mij,

Zending en zegen

Dat wij onderweg naar Emmaus elkaar mogen tegenkomen en elkaar moed inspreken om terug naar Jeruzalem te gaan, elke keer opnieuw, alle dagen van ons leven. .

Moge de Ene God ons daartoe zegenen, versterken en nabij zijn:

+ In de naam van de Vader/Moeder, Zoon en Heilige Geest.

Slotlied: Wij gaan weer verder vol van hoop

Mededelingen

Denise Libotton, de echtgenote van Tuur Peeters is overleden. De uitvaartdienst is morgen hier in het Don Boscocentrum om 11u.

Oproep Majo

Volgende viering: zondag 7 mei om 10u30